

V.

Betænkning

over

Udkast til Lov om den svævende
Statsgjæld.

(Afgiven af Landstingets Udvalg d. 15de Octbr.)

Af den Dverfigt, som ledsager dette Lovforslag, vil det erfares, at den svævende Statsgjæld i Finantsaaret 1850—51 har havt en Tilgang af 647,336 Rbd., hvoraf for Sparekassemitdler 426,700 Rbd. og det hele Beløb af denne Gjæld er derved steget til 6,341,494 Rbd., som er det Høieste, den nogenstunde har været.

Denne saaledes i det sidst tilendebagte Finantsaar stedfundne Forøgelse er nu vel forsaavidt tilfredsstillende, som den afgiver et Vidnesbyrd om, at den Tillid, som under Krigsaaarene naturligt maatte rokkes, atter er vendt tilbage, ligesom den ogsaa tyder paa Landets Velstand; men paa den anden Side bør det ikke oversees, at de Misligheder, som for Statens Finantsfer ere forbundne med denne Art af Gjæld, ogsaa derved ere forøgede. Der turde maaskee saaledes være Anledning til at tage under fornyet Dverveielse, om og hvorvidt Staten bør søge at frigjøre sig for denne Gjæld, men Udvalget har dog af de Grunde, som af Finantsministeren ere anførte ved at forelægge dette Lovforslag, maattet være enigt i, at det vil være rigtigst for Tiden ikke at gaae ind paa nogen Undersøgelse af de herhenhørende Forhold, og det saa meget mindre, som Forslaget har begrændset den for Finantsministeren derved fornyede Bemyndigelse til eet Aar, hvorved Spørgsmaalet er holdt aabent, for paa Rigsdagens næste Sæssion at kunne foretages.

Vi indstille saaledes, at Lovforslaget vedtages.

H. P. Hansen. H. Stampe. Støcken.

VI.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Afhændelse af Den
„Lille Dimon“ blandt Færøerne.

(Afgiven af Landstingets Udvalg d. 15de Octbr.)

Det er overdraget os at afgive Betænkning over det Thinget forelagte Udkast til Lov om Afhændelse af Den „Lille Dimon“ blandt Færøerne.

Denne D er omtrent 1,350 Fod over Havsladen, og hæver sig næsten lodret op af Havet til en Høide af omtrent 30 Favne; derpaa sraaner den under en temmelig skarp Vinkel og ender i en affumpet Spids. Kun paa to Steder er det muligt at komme op paa Den, og selv her er Dpgangen baade vanskelig og farlig. Den er omgiven af stærke og rivende Strømninger, saa at det kun i stille Veir er muligt at lande ved Kysten. Den steile Fod af Den er nøgen Klippe, men paa den sraae Deel af samme er der en meget frodig Græsdyrt.

Den findes i Inventariebogen ansat til en Indstød af 700 Faar, hvoraf der aarligen svares 24 Gylden à 5 Rbmf. i Soideleie, men der findes, som i Motiverne til Lovudkastet bemærket, nu kun 3 à 400 Faar paa Den. Fuglesangsten paa „Lille Dimon“ giver, og har især tidligere givet, et meget rigt Udbytte.

Skjøndt der ikke Hayes noget Document, der godtgjør, at Den af Staten har været overdragen i Leie til enkelt Mand eller til en eller flere Brigder, fremgaaer det dog af Landfogderiets Bøger, at Vøigderne Dvalbo for $\frac{2}{3}$, Frodebo for $\frac{1}{6}$ og Ordevig for $\frac{1}{6}$ staidigen siden Aar 1754 have havt Den i Leie, og at alle Vøigderne paa Suderøens Distrikt, samt Vøigden Sunibo, til forskellige Tider i den første Halvdeel af forrige Aarhundrede have deeltaget i at leie Den, der ikke hører til nogen Vøigds Udmark, og først i Aaret 1725 eller 1726 er anført under Suderø